

Analitzem l'Acord de la traïció: mesures de conciliació de la vida familiar

SPC, CAT, USPAC i SEGCAT han acceptat el “joc de la bona imatge” del Departament d'Interior i han blanquejat una falsa i innecessària negociació de mesures que ja estaven reconegudes per la pròpia llei

Barcelona, 7 d'agost del 2023.-

Que el Departament d'Interior i que la Direcció General de la Policia estan molt implicats en oferir una imatge cosmètica de la seva gestió al capdavant del cos de mossos d'esquadra és evident. Ja només amb el títol amb el qual ha estat batejat l'acord que (com a representants de l'escala bàsica) han acabat acceptant SPC, CAT, USPAC i SEGCAT és una mostra significativa del que diem.

I és que el passat 31 de juliol, el Director General de la Policia s'adreçava per carta als mossos i a les mosses per anunciar la signatura de l'**Acord sobre conciliació** i “millores retributives” (que és així com han titulat l'acord).

En el primer paràgraf de la carta, el Director General de la Policia justifica l'acord al·legant que aquest situa “la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra al capdavant dels cossos policials en l'àmbit de la conciliació” fent-ho “fermament compromesos en el que recull el Pla d'Igualtat signat entre el Departament d'Interior signat amb les organitzacions sindicals el 21 de gener de 2022”.

Per què obvia el Director, que les mesures que han estat finalment “acordades” son mesures que ja estaven reconegudes per la pròpia llei i que per tant, ni tant sols s'haurien d'haver negociat perquè haurien d'haver estat d'aplicació directa per a les persones membres del cos de mossos d'esquadra.

Per què obvia el Director que per no haver reconegut d'inici algunes d'aquestes mesures, els Tribunals ja ens han donat la raó (com és el cas dels drets de famílies monoparentals)? I per què obvia el Director que moltes de les mesures, per quedar recollides en el Pla d'Igualtat, podrien i haurien d'haver-se tractat, en el marc de la Comissió Negociadora del propi Pla.

Per tant, el Departament d'Interior (amb el vistiplau dels representants de l'escala bàsica) han jugat a “la bona imatge” de millora de drets que la pròpia llei reconeix. Cal doncs negociar la llei? O la llei és llei per complir-la?

No obstant, de res s'ha parlat de la millor fórmula que assegura la conciliació de la vida familiar amb la laboral: la reducció horària, l'eliminació del romanent i la impossibilitat que cap dia de festa o lliure de servei (llevat dels sis dies per mobilitzacions addicionals que proposàvem) et puguin fer venir a treballar. Perquè si **SAP-FEPOL** i **SME-FEPOL** hem insistit en aquesta negociació (i ho seguirem fent) és que cal erradicar un horari esclau com és per exemple el de l'Especial Específic, cal reduir la jornada laboral i cal compensar econòmicament que et facin venir a treballar un dia que tens planificat festa.

Per tant seguim pensant en l'oportunitat perduda i en el joc (o la traïció) que SPC, CAT, USPAC i SEGCAT han coordinat amb una Administració, que en cap cas ha entrat a negociar en les veritables qüestions de fons que milloren la conciliació, sinó que ha reconegut uns drets que venen marcats per llei.

SAP-SME Junts, serem millors!

